

GOIGS A LLAOR

Sant Miquel

Fill i
DE LA CIUTAT

Puix al Cel porteu corona
dels serafins del Senyor:
Miquel, Serafi d'Ausona,
inflameu el nostre cor.

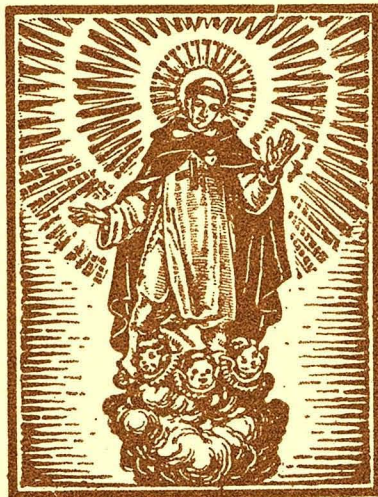
Terra hermosa vigatana,
quin tresor t'envia el Cel,
deixant ploure en eixa Plana
de l'amor el pur estel;
un arcàngel nom li dóna,
Jesucrist, tot son amor.

Tan bon punt al món entràreu
en volieu ja sortir,
i al Montseny li demanàreu
una cova per morir;
com l'amor us esperona,
camineu amb gran ardor.

Vostre pare afligidíssim
us trobà plorós i trist:
— Doncs què plores fill caríssim ?
— La Passió de Jesucrist. —
Vostre cor al seu consona,
vostre plor, amb el seu plor.

El lliri de la innocència
Vós d'espines rodegeu;
quan frissós de penitència
sobre uns ars us revolqueu.
En eix pla sempre brotona
lliri blau i floridor.

Per menjar, arrels collieu
i alguna herba del camí,
de sarments el llit teníeu,
i una pedra per coixí.
Jesucrist era a l'espona
endolcint-vos tanta aspror.

Sent novici trinitari
ja sou vell en santedat,
vostre cor és el sagrari
de l'Augusta Trinitat;
Déu volgué que Barcelona
posseís tan ric tresor.

Durs cilicis i cadenes
dúieu sota del vestit,
dúieu creus de púes plenes
a l'espallta i sobre el pit;
el flagell us assahona
de sang pura amb la regor.

Miserable i vil es creia
i un abisme de pecat,
mentre Déu a un àngel deia:
— Aquest és mon fill aïmat. —
Presó trista el món li dóna,
li fa alegre el seu amor.

A Jesús si perd de vista,
sa alegria es torna dol,
i s'enyora en la nit trista
com la terra al perdre el sol;
Jesucrist no l'abandona,
li somriu amb més dolçor.

DEL GLORIÓS

dels Sants

Patró
DE VIC

Era d'àngel sa puresa,
son amor de serafi,
sa divina sabiesa,
té aleteig de querubí;
d'aquest món ni se n'adona,
ja estadant d'altre millor.

En dolç èxtasi hi vola
de la Glòria oïnt el nom,
i en els aires s'enarbola
com en ales d'un colom;
es transporta en cada trona,
cada altar li és un tabor.

Com si la blava cortina
s'entreobris damunt son front,
veia l'Essència divina
com no es veu aci en el món;
de son cor les claus li dóna
Jesucrist Nostre Senyor.

En l'incendi que l'eleva
un cor nou demana a Déu,
Jesucrist el cor es lleva
i el canvia amb el cor seu;
com el peix dintre de l'ona
es rabeja en mar d'amor.

Els amors de què vivia
dolça mort li varen dar,
quan de Crist els anys tenia
a la Glòria amb Ell volà;
Déu us posa en sa corona
com robí engastat d'or.

Puix al Cel porteu corona
dels serafins del Senyor:
Miquel, Serafi d'Ausona,
inflameu el nostre cor.

Ÿ Pregueu per nosaltres Sant Miquel

℞ Perquè siguem dignes de les promeses de Crist

PREGUEM: Oh, Déu, que vau cridar a la solitud el vostre servent Sant Miquel dels Sants, i l'enriquíreu amb el do d'una oració extraordinària; feu que nosaltres, per la seva intercessió, trobem també en vós la veritable pau enmig de les preocupacions d'aquesta vida. Per Crist Senyor Nostre. Amen.

TORNADA

Puix al cel por-teu co-ro-na dels se-ra-fins del Sa-nyor: Mi-quel, se-ra-fi d'Au-so-na, in-fla-meu el nos-tre cor. Ter-ra her-mo-sa vi-ga-ta-na, quin tre-sor t'en-vi-a el cel, dei-xant plou-re en-ei-xa Pla-na de l'a-mor el pur es-tel; un ar-càn-gel nom li dó-na, Je-su-crist tot son a-mor.

Edició amb motiu del Bicentenari de la Beatificació de Sant Miquel dels Sants,
celebrada a Roma el 2 de maig de 1779